

Księga Kapłańska

Rozdział 17

1. I mówił JAHWE do Mojżesza, mówiąc: 2. Mów Aaronowi i synom jego, i wszystkim synom Izraelowym, mówiąc do nich: Ta jest mowa, którą JAHWE rozkazał, mówiąc: 3. Każdy człowiek z domu Izraelowego, jeśli zabije wołu albo owcę, albo kozę w obozie albo za obozem, 4. a nie ofiaruje u drzwi przybytku ofiary JAHWE, krwie winien będzie: jakoby krew wylał, tak zginie z pośrodku ludu swego. 5. Przetoż kapłanowi ofiarować mają synowie Izraelowi ofiary swe, które zabijają na polu, aby były poświęcone JAHWE przede drzwiami przybytku świadectwa, a niech je ofiarują za ofiary zapokojne JAHWE. 6. I wyleje kapłan krew na ołtarz PANSKI u drzwi przybytku świadectwa, i spali łój na wonność wdzięczności JAHWE. 7. A żadną miarą więcej nie będą ofiarować ofiar swych czartom, z którymi cudzołożyli. Ustawa wieczna będzie im i potomkom ich. 8. I do nich rzeczesz: Człowiek z domu Izraelowego i z przychodniów, którzy gośćmi są u was, który ofiaruje całopalenie albo ofiarę, 9. a do drzwi przybytku świadectwa nie przywiedzie jej, aby była ofiarowana JAHWE, zginie z ludu swego. 10. Człowiek każdy z domu Izraelowego i z przychodniów, którzy gośćmi są między nimi, jeśliby jadł krew, zatwardzę twarz moję przeciw duszy jego i wygubię ją z ludu jej, 11. bo dusza ciała we krwi jest: a jam ją dał wam, abyście nią na ołtarzu oczyszczali za dusze wasze, a krew była na oczyszczenie dusze. 12. Przetożem rzekł synom Izraelowym: Żadna dusza z was nie będzie jadła krwie, ani z przychodniów, którzy gośćmi są u was. 13. Człowiek którykolwiek z synów Izraelowych i z przychodniów, którzy gośćmi są u was, jeśli łowem albo ptasznictwem uchwyci zwierza albo ptaka, które się jeść godzi, niechaj wyleje krew z niego a okryje ją ziemią. 14. Dusza bowiem każdego ciała we krwi jest. Przetom rzekł synom Izraelowym: Krwie wszelkiego ciała jeść nie będziecie, bo dusza ciała we krwi jest, a ktokolwiek by ją jadł, zginie. 15. Dusza, która by jadła zdechlinę albo co uchwyconego od bestyj, tak z obywatelów jako i z przychodniów, omyje szaty swe i sam siebie wodą i nieczysty będzie aż do wieczora, i tym porządkiem zostanie się czystym. 16. Lecz jeśli nie omyje szat swych i ciała, poniesie nieprawość swoją.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.